

tilfredsstille et passende Lavmaal af Livsfornødenheder. Men naar nu de lavest lønnede Jernbanemænd, overhovedet de lavest lønnede Tjenestemænd, som omfattes af de foreliggende Lovforslag, have saadan noget som 1,000 Kr. i Aarsindtægt — en Portør har paa yngst Lønning 840 Kr., Tantiømen har vel afrundet dette Beløb op til 900 Kr., han har Beklædningshjælp, Staten yder en Del af hans Pensionsbyrde o. s. v. —, vil det ærede Medlem kunne se — det er ikke sikkert, at han har set det, men saa beder jeg ham se efter —, at saa indtage disse Tjenestemænd en Stilling her i Landet, som er bedre end Middelstillingen. Der er her i Landet flere Forsørgere under Skattegrænsen, som jo med Hensyn til Indkomstskatten til Staten er langt under 1,000 Kr., end der er Forsørgere over Skattegrænsen, og Gennemsnitsindkomsten for 18-aarige og derover er heller ikke 1,000 Kr., den er ikke en Gang 900 Kr. Man kan derfor ikke ret vel, forekommer det mig, naar man taler om de Mænd, der have 1,000 Kr. om Aaret, sige, at de sulte, og jeg tror ikke, man har Lov at stille den Fordring, at de Mænd, der have disse 1,000 Kr., skulle leve væsentlig bedre end Flertallet af Danmarks Befolkning. Nu vil jeg ikke dermed have sagt, at vi skulle holde os paa disse lave Takster, men jeg protesterer imod, at dette Udtryk „sulte“ bruges og misbruges paa den Maade, som det ofte er sket. Jeg er tværtimod — lad mig føje det til — paa det rene med, at Lovforslaget bør gennemføres i sin Helhed med ikke væsentlige Ændringer, om end indenfor den Udgiftsramme, som det ærede Medlem for Rønne (Blem) nævnede, at vi ikke maa komme ud over. Jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at alle de, som have anket over et eller andet, ere gaaede ud fra, at man skulde forhøje den og den Lønning. Jeg tror, at vi ville gøre Ret i at se, om der ikke er nogle Lønninger, som der skal skæres lidt af, særlig for de højerens Vedkommende.

Der er under denne Forhandling brugt et andet Udtryk, som jeg ogsaa skal sige et Par Ord om. Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) og for Resten ogsaa det ærede Medlem for Nykøbing paa

Falster brugte ved Omtalen af Kompensationen Udtrykket „Skatter“. Vi skulle ikke have ny Skatter, sagde de, for at kompensere denne Udgift til Lønningsforbedringer. Hvorfor vælger man dette Ord? Er det en ny Sprogbrug, man vil indføre, kunde jeg til Nød forstaa det. Det er ganske vist en Ydelse, som kommer Staten til gode, der her er Tale om, men naar man løser en Billet, skal vi sige fra Roskilde til en Station paa Privatbanen Høng—Tølløse, betaler man saa Skat, medens man kører til Tølløse, men et Vederlag til Privatbanen for Resten af Vejen? Der er imidlertid sikkert en Tendens i dette Udtryk. Lige saa snart Kompensationslovene bleve forelagte, saa jeg i forskellige Blade — det var ikke alle Partiers Blade —, at man kaldte de forhøjede Takster Skatter, og jeg studsede lidt derved. Da saa det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) fik Ordet her i Salen under Finanslovbehandlingen, brugte han det samme Udtryk, og jeg har hørt det fra flere Medlemmer siden, og nu gaar det igen fra det ærede Medlem for Sorø og fra det ærede Medlem for Nykøbing. Der er tydeligt nok en Hensigt forbunden dermed. Ny Skatter ere ikke velsete, og jeg antager, at man saa har troet, at naar man kaldte Takstforhøjelserne Skatter, kunde man gøre dem saa meget mere usmagelige ude i Befolkningen. Jeg skal ikke kunne sige, hvad der gælder alle Steder ude paa Landet hos os, men de fleste Steder der tror jeg nok, man kender Forskel paa en Ko og en Vejrmølle, som man siger, men jeg er noget mindre tilbøjelig til at tro, at man i Byerne straks lægger Mærke til Forskellen. Paa Landet har man jo bogstavelig talt en videre Horisont end i Byerne, og maaske som Følge deraf er den ogsaa videre der i overført Forstand. Det undrer mig derfor, at det ærede Medlem for Sorø, som jo dog kender disse Forhold ude paa Landet og ved, at man der er temmelig vel orienteret og ser nogenlunde sundt paa Forholdene, kunde faa det Ord i sin Mund, da det saa aabenlyst har en aldeles ensidig agitatorisk Hensigt.

Den meget ærede Formand gav Tilalelse til under denne Forhandling at omtale ogsaa de andre Forslag, som findes